

Arrest

nr. 289 092 van 22 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat B. DE SCHUTTER en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent geboren in het dorp Ahmadkhel in het district Khogyani van de provincie Nangarhar. U verklaarde ongeschoold te zijn. Op een dag werd uw vader door de taliban benaderd met het voorstel dat hij of geld moest betalen, of zijn oudste zoon moest afstaan om met hen te werken. Uw vader koos voor de laatste optie en zo werkte uw oudste broer gedurende twee jaar voor de taliban in uw regio. Als gevolg van een bombardement liep uw broer echter een geestelijk trauma op en de taliban achtten hem niet meer geschikt om voor hen te werken. Daarop vroegen de taliban uw vader wederom om geld of om een

vervanger van uw broer. U werd zo als vervanger van uw broer gestuurd en werd gedurende enkele jaren één van de lijfwachten van de talibancommandant Naqibullah. Toen u met uw zus naar het ziekenhuis moest werd er die nacht een luchtaanval op het kamp van de taliban uitgevoerd waarbij onder andere Naqibullah omkwam. Uw vader belde u in het ziekenhuis op met het nieuws dat de taliban aan uw huis waren geweest en u verdachten van het verraad dat leidde tot de luchtaanval. U besloot om onder te duiken bij uw neef gedurende één maand en daarna verliet u Afghanistan. Na een reis van 45 dagen kwam u aan in België en deed een eerste verzoek om internationale bescherming op 1 oktober 2015. Ter staving van uw verzoek legde u voor: de brief van verzending van uw documenten, de dreigbrief van de taliban, een verklaring van de dorpsoudsten over het werk van uw vader, een gekopieerde foto van uw overleden neef, vertalingen in het Nederlands (van de dreigbrief, de verklaringen van de dorpsoudsten en van uw taskara), een kopie van uw taskara en een verklaring van de dorpsoudsten.

Op 15 juni 2017 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof gehecht kon worden aan de door u naar voren geschoven asielmotieven omdat u geen zicht bood op uw werkelijke regio van herkomst in Afghanistan, omdat u gelogen heeft over uw leeftijd, opleidingsniveau en beroep en u het daardoor onmogelijk maakte een realistisch beeld te krijgen van uw werkelijke situatie. U ging in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en deze bevestigde op 1 juni 2018 met haar arrest (nr. 204808) de beslissing van het CGVS en stelde evenmin geloof te hechten aan uw asielrelaas. De RvV stelde verder dat aan uw Afghaanse nationaliteit niet werd getwijfeld maar dat u niet aannemelijk maakte dat u afkomstig was uit het dorp Ahmadvhel in het district Khogyani in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kon worden toegekend.

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 14 juni 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Als nieuwe elementen haalde u aan dat de taliban nog steeds naar u op zoek waren, dat uw vader en oom na uw vertrek gewond werden door de taliban, dat u al 3 maanden lang geen contact meer heeft met uw vader, dat uw vader spoorloos was. U verklaarde verder dat er documenten onderweg zijn die uw herkomst uit Khogyani zullen aantonen. Op 25 juli 2018 werd uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 21 september 2018 diende u, zonder België te hebben verlaten, een derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw derde verzoek verklaarde u nog steeds problemen te hebben in Afghanistan. U verklaarde dat uw neef omwille van u gedood werd door de taliban en dat uw vader en oom verwond werden toen de taliban vernamen dat u Afghanistan ontvlucht bent en u in Europa woont. U voegde toe dat u het in België heel moeilijk heeft omdat u al 5 maanden zonder slaapplek leefde. Bij terugkeer naar Afghanistan vreesde u gedood te worden door de taliban. Het CGVS verklaarde op 29 november 2018 uw derde verzoek niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

U diende op 8 maart 2019, zonder België te hebben verlaten, een vierde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw vierde verzoek verklaarde u nog steeds actuele problemen te hebben in Afghanistan.

Uw vader hield zich nog steeds schuil bij jullie thuis en op andere adressen. U had nog contact met uw vader als hij thuis is, maar vooral met uw moeder. U sprak één keer per maand met haar en ze vertelde u dat er een bombardement was in Pirakhel waarbij tachtig mensen omkwamen. U wees het CGVS erop dat u al vier jaar in België bent, maar geen documenten en geen hulp kreeg. U vroeg om u op zijn minst toelating te geven om in België te kunnen werken. U wilde dat uw verklaringen in overweging werden genomen want u had wel degelijk problemen en u gaf toestemming om alles te onderzoeken. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreesde u gedood te worden door de taliban. U legde geen documenten neer ter staving van uw vierde aanvraag. Het CGVS verklaarde op 30 oktober 2019 uw vierde verzoek niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

U diende op 14 januari 2020, zonder België te hebben verlaten, een vijfde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw vijfde verzoek verklaarde u nog steeds actuele problemen te hebben in Afghanistan. De taliban vroegen nog steeds naar u en uw twaalfjarige broer werd ontvoerd voor losgeld, maar door de tussenkomst van de dorpsoudsten kon hij vrijgelaten worden. U ontving via uw gsm foto's van een vriend/ dorpsgenoot waarop uw huis te zien is dat door de taliban werd vernield omwille van de problemen die u en uw vader kenden en die u in uw vorige verzoeken reeds hebt

aangehaald. U zei ook dat uw nationaliteit als Afghaan in twijfel werd getrokken en er werd besloten dat u een Pakistaan bent, wat niet klopt. U heeft Pakistan nog nooit gezien en heeft alle informatie over uw herkomstregio gegeven. U bent naar de Pakistaanse ambassade gegaan en ze hebben er u geen documenten gegeven. U had een afspraak bij het Afghaanse consulaat om een paspoort te verkrijgen. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreesde u gedood te worden door de taliban. U legde ter staving van uw vijfde verzoek documenten neer in verband met uw opleidingen en werk in België. Het CGVS verklaarde op 10 december 2020 uw vijfde verzoek niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 26 februari 2021 diende u, zonder België te hebben verlaten, een zesde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw zesde verzoek verklaarde u nog steeds actuele problemen te hebben in Afghanistan. Uw vader zat nog steeds verscholen omwille van uw problemen met de taliban. Uw oom werd gedood nadat men te weten kwam dat u zich in Europa bevond. De taliban waren nog op zoek naar u en uw kleine broer werd meermaals door hen meegenomen en weer vrijgelaten. Ter staving van uw zesde verzoek legde u een brief neer van uw gastgezin en van het Regionaal Open Jeugdcentrum Mechelen. Het CGVS verklaarde op 12 april 2021 uw zesde verzoek niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 30 april 2021 diende u, zonder België te hebben verlaten, een zevende verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw zevende verzoek verklaarde u nog steeds actuele problemen te hebben in Afghanistan. De taliban vroegen aan uw familie waar u zich bevond. Uw familie zei tegen de taliban dat ze niet weten waar u bent, noch of u nog leeft of niet. De taliban weten echter dat u in Europa bent en u zal bij een terugkeer direct gedood worden door hen. U heeft nog contact met uw ouders om de week of om de twee weken. U legde geen documenten neer, maar u verwachtte nog documenten uit Afghanistan betreffende uw vader en oom. Het CGVS verklaarde op 27 mei 2021 uw zevende verzoek niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 21 juni 2021 diende u, zonder België te hebben verlaten, een achtste verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw achtste verzoek verklaarde u nog steeds actuele problemen te hebben in Afghanistan. Drie weken voor uw laatste verzoek werd uw neef Talib, die gehuwd was met uw zus Shoglan, doodgeschoten in het vaccinatiecentrum waar hij werkte. U wist niet wie de daders zijn, maar u vermoedt dat Talib werd vermoord omwille van de goede banden die hij had met uw familie, waarvan geweten is dat ze bij de overheid werken. Uw vader en oom werden gedood omdat ze bij de overheid werkten. U had nog documenten betreffende de problemen van u en uw neef opgevraagd, maar deze waren nog niet aangekomen. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreesde u gedood te worden door de taliban. U had nog twee à drie keer per maand telefonisch contact met uw zus en moeder. Het CGVS verklaarde op 15 juli 2021 uw achtste verzoek niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 17 augustus 2021 diende u, zonder België te hebben verlaten, een negende verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw negende verzoek verklaart u nog steeds actuele problemen te hebben in Afghanistan. U wijst erop dat de taliban nu de macht hebben overgenomen in Afghanistan en dat ze nog steeds uw familie trachten te zoeken. De taliban zijn meermaals bij uw familie thuis geweest om te zeggen dat ze weten dat u zich in Europa bevindt. De laatste keer dat dit gebeurde was één maand geleden. Uw familie heeft dit echter steeds ontkend. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban die nu de macht hebben.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, beschouwt de commissaris-generaal het verzoek als niet-ontvankelijk.

Wat dit betreft moet worden bevestigd dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen omdat u geen zicht bood op uw werkelijke regio van herkomst in Afghanistan, omdat u loog over uw leeftijd, over uw opleidingsniveau en over uw beroep. Aangezien u geen zicht bood op de situatie en op plaats(en) waar u voorafgaand aan uw komst naar België in of buiten Afghanistan hebt verbleven, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en uw verzoek raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De motieven van het CGVS werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 1 juni 2018 (Arrest nr.204808). Tegen deze beslissing hebt u geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. U ging evenmin in beroep tegen de beslissingen van het CGVS in het kader van uw tweede, derde, vierde, vijfde, zesde en zevende verzoek. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behouden voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. In het kader van uw negende verzoek brengt u immers geen elementen aan die een nieuw licht kunnen werpen op de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel en verblijf in Afghanistan. Integendeel, u houdt slechts vast aan uw verklaarde verblijf in Khogyani en beperkt zich tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden reeds hebt uiteengezet. U stelt immers nog steeds dezelfde problemen te hebben en te vrezen voor de taliban (verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 27/09/2021, vraag 10, 16 & 19). Met betrekking tot de bijkomende verklaringen die u aflegt, met name dat de taliban nog steeds uw familie trachten te zoeken en ze meermaals bij uw familie thuis zijn geweest om te zeggen dat ze weten dat u zich in Europa bevindt (verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 27/09/2021, vraag 16), moet worden bevestigd dat deze blote beweringen volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, waardoor deze verklaringen op zich niet van die aard zijn om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter naar dezelfde verklaringen verwijst die reeds in het kader van uw eerdere verzoeken werden beoordeeld en verklaringen aflegt die volledig in het verlengde liggen daarvan, wijzigt niets aan de beoordelingen in het kader van uw eerdere verzoeken en is op zich niet van aard om die vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Uit het administratief dossier blijkt voorts dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die een ander licht op de door u naar voren geschoven asielmotieven kunnen werpen.

Waar u verwijst naar de machtsovername door de taliban en de daarmee samenhangende gewijzigde algemene veiligheidssituatie, moet worden vastgesteld dat het louter en op algemene manier verwijzen naar een gewijzigde situatie niet volstaat om te worden beschouwd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt (verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 27/09/2021, vraag 16 & 19). U heeft immers nagelaten om concreet te duiden op welke manier de gewijzigde algemene situatie een impact heeft op uw specifieke situatie bij terugkeer naar Afghanistan. Daarnaast werden er geen elementen geïdentificeerd die erop zouden wijzen dat de gewijzigde algemene situatie een impact zou hebben op uw persoonlijke situatie.

Hoewel dient te worden herhaald dat u geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw precieze herkomst, kan wat de veiligheidssituatie in Afghanistan betreft het volgende worden opgemerkt. Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EASO Country Guidance: Afghanistan** van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban

haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan**

Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern

ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socioeconomische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, **UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security** van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sq_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzeekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de

humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het verzoekschrift voert verzoeker in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker voegt geen stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

2.2. Op 5 mei 2022 bezorgt verweerder de Raad een nota met opmerkingen waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinken van vermeldt:

- “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan” van maart 2022;
- EUAA “Country Guidance Afghanistan” van april 2022.

2.3. Op 3 maart 2023 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinken van vermeldt:

- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments » van 4 november 2022.

Bij deze aanvullende nota voegt verwerende partij de COI Focus *“Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022”* van 23 september 2022.

2.4. Ter terechtzitting maakt verzoeker overeenkomstig voormeld artikel een aanvullende nota over waarbij hij volgende stukken voegt:

- brief mevrouw A. D. W.
- attesten Open school vzw
- attesten TSM Mechelen
- arbeidsovereenkomst en loonbrieven
- brief mevrouw E. D.
- brief mevrouw E. V.
- brief de leer L. V. L.
- brief mevrouw L. S.

De verzoekende partij licht de inhoud van deze stukken ter terechtzitting mondeling toe. De verwerende partij, die hiervan een kopie heeft ontvangen, zet haar standpunt over de neergelegde stukken mondeling uiteen.

2.5. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet: *“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.6. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen volstaat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.7. In het kader van verzoekers onderhevige negende verzoek om internationale bescherming verklaarde verzoeker nog steeds actuele problemen te hebben in Afghanistan. Verzoeker wees erop dat de taliban nu de macht hebben overgenomen in Afghanistan en dat ze nog steeds zijn familie trachten te zoeken. De taliban zijn meermaals bij verzoekers familie thuis geweest om te zeggen dat ze weten dat hij zich in Europa bevindt. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest verzoeker gedood te worden door de taliban die nu de macht hebben.

In de bestreden beslissing werd desbetreffend gesteld:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of

voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, beschouwt de commissaris-generaal het verzoek als niet ontvankelijk.

Wat dit betreft moet worden bevestigd dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen omdat u geen zicht bood op uw werkelijke regio van herkomst in Afghanistan, omdat u loog over uw leeftijd, over uw opleidingsniveau en over uw beroep. Aangezien u geen zicht bood op de situatie en op plaats(en) waar u voorafgaand aan uw komst naar België in of buiten Afghanistan hebt verbleven, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en uw verzoek raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De motieven van het CGVS werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 1 juni 2018 (Arrest nr.204808). Tegen deze beslissing hebt u geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. U ging evenmin in beroep tegen de beslissingen van het CGVS in het kader van uw tweede, derde, vierde, vijfde, zesde en zevende verzoek. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behouden voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. In het kader van uw negende verzoek brengt u immers geen elementen aan die een nieuw licht kunnen werpen op de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel en verblijf in Afghanistan. Integendeel, u houdt slechts vast aan uw verklaarde verblijf in Khogyani en beperkt zich tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden reeds hebt uiteengezet. U stelt immers nog steeds dezelfde problemen te hebben en te vrezen voor de taliban (verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 27/09/2021, vraag 10, 16 & 19). Met betrekking tot de bijkomende verklaringen die u aflegt, met name dat de taliban nog steeds uw familie trachten te zoeken en ze meermaals bij uw familie thuis zijn geweest om te zeggen dat ze weten dat u zich in Europa bevindt (verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 27/09/2021, vraag 16), moet worden bevestigd dat deze blote beweringen volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, waardoor deze verklaringen op zich niet van die aard zijn om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter naar dezelfde verklaringen verwijst die reeds in het kader van uw eerdere verzoeken werden beoordeeld en verklaringen aflegt die volledig in het verlengde liggen daarvan, wijzigt niets aan de beoordelingen in het kader van uw eerdere verzoeken en is op zich niet van aard om die vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Uit het administratief dossier blijkt voorts dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die een ander licht op de door u naar voren geschoven asielmotieven kunnen werpen.

Waar u verwijst naar de machtsovername door de taliban en de daarmee samenhangende gewijzigde algemene veiligheidssituatie, moet worden vastgesteld dat het louter en op algemene manier verwijzen naar een gewijzigde situatie niet volstaat om te worden beschouwd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt (verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 27/09/2021, vraag 16 & 19). U heeft immers nagelaten om concreet te duiden op welke manier de gewijzigde algemene situatie een impact heeft op uw specifieke situatie bij terugkeer naar Afghanistan. Daarnaast werden er geen elementen geïdentificeerd die erop zouden wijzen dat de gewijzigde algemene situatie een impact zou hebben op uw persoonlijke situatie."

In het verzoekschrift meent verzoeker dat de gewijzigde algemene situatie gelet op het risico op gepercipieerde verwestering door de thans aan de macht zijnde taliban, de kans op erkenning of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aanzienlijk groter maakt.

In zijn verweernota stelt verweerder vooreerst dat verzoeker geenszins een geloofwaardig of volledig beeld schetst van zijn werkelijke situatie in Afghanistan, gezien hij geen zicht wenst te bieden op zijn werkelijke profiel, herkomst, en redenen die hem ertoe bewogen zijn land te verlaten. Verzoeker maakt het op die manier onmogelijk een inschatting te maken van de manier waarop hij in zijn land van herkomst wordt gepercipieerd. Het is bijgevolg geenszins aangetoond dat verzoeker voor vertrek uit Afghanistan in de negatieve belangstelling van de taliban of zijn gemeenschap stond, dat dit actueel het geval is, laat staan dat dit bij terugkeer wél het geval zal zijn.

Daarnaast voert verweerder aan dat verzoeker geen concrete elementen bijbrengt die erop wijzen dat hij dermate verwesterd zou zijn dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan niet zou kunnen aarden en zijn leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Verzoeker stelt in zijn ter zitting neergelegde aanvullende nota concrete elementen bij te brengen die dit aantonen.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de-factoregering* opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-factotalibanregering*, evenals de provinciale *de-factoregeringen*, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de-factoministerie* in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de-factoministerie* zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken. (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook

melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (*Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-

71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *Sufi en Elmi* tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een geïntenseerde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

In casu blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan heeft verlaten tijd toen hij negentien à twintig jaar oud was (zie beslissing van de Dienst Voogdij ingevolge het uitgevoerde leeftijdsonderzoek), 45 dagen onderweg was en een verzoek om internationale bescherming indiende in België op 1 oktober 2015, waar hij inmiddels meer dan zeven jaar onafgebroken verblijft. Op heden is verzoeker ongeveer zevenentwintig jaar oud. Verzoeker verklaarde afkomstig te zijn uit Khogyani van de provincie Nangarhar.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat geen geloof werd gehecht aan verzoekers herkomst uit Khogyani van de provincie Nangarhar, hetgeen verzoeker niet betwist noch weerlegt. Aldus heeft verzoeker geen zicht geboden op zijn verblijfplaatsen binnen Afghanistan. Verder wordt in de bestreden beslissing ook gesteld dat verzoeker loog over zijn leeftijd, zijn opleidingsniveau en zijn beroep.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid echter niet van de opdracht om het risico op vervolging te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat en vervolgens een toekomstgerichte beoordeling te maken van de vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan.

In casu wordt niet betwist dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit heeft.

Uit de stukken gevoegd bij de door verzoeker ter zitting neergelegde aanvullende nota blijkt dat verzoeker inmiddels twee jaar bij een Belgisch gezin inwoont, dat verzoeker omschreven wordt als een rots in de branding in het gezin sinds de diagnose van jongdementie van de heer des huizes en dat verzoeker een Belgische vriendin heeft gehad en bij haar bleef overnachten.

Uit deze stukken blijkt tevens dat verzoeker tot 2018 een doorgedreven cursus Nederlands heeft gevolgd, dat hij tussen 2018 en 2021 ingeschreven was in het Centrum leren en Werken, dat hij gewerkt heeft bij de vzw Regionaal Open Jeugdcentrum Mechelen, waar hij werkte van december 2018 tot februari 2020, dat zijn voormalige leerkracht zeer lovend over hem was in die zin dat hij steeds zijn best deed, vriendelijk en respectvol was naar andere leerlingen en haarzelf, dat ook drie voormalige collega's van verzoeker die verzoeker onder meer omschrijven als een meerwaarde in het team, als een sociale kerel die zeer betrokken is bij de werking van de vzw, als een meelevend en hulpvaardig persoon met de juiste attitude, zachtaardig en toegankelijk. Ook het gastgezin, omschrijft hem als zeer beleefd en respectvol, die naar vrouwen toe een volledig westerse houding aanneemt in die zin dat hij ook vrouwen een hand ter begroeting geeft en een drankje aanbiedt als ze op bezoek komen. Hierbij wordt ook verder toegelicht dat verzoeker meerdere keren per week naar een fitnesscentrum gaat, waar hij samen met vrouwen traint en er werd hem daar zelfs al een contract aangeboden van fitnesscoach.

Volgens verzoeker geven deze stukken blijk van zijn verwestering. Hij benadrukt hierbij dat hij acht jaar in België verblijft, zeer goed Nederlands spreekt, dat hij al ruim twee jaar inwoont bij een Belgisch gezin, een volwaardig lid is van hun gezin, en zich daarbij toont als iemand die zich de Belgische culturele gewoontes helemaal eigen heeft gemaakt, dat hij in België gedurende een belangrijke tijd heeft gewerkt in een omgeving waar ook veel vrouwen werkten die getuigen dat hij een normale respectvolle omgang met hen heeft, dat hij zich afzet tegen barbaarse praktijken van de taliban, dat hij nog maar weinig affiniteit heeft met de islam en dat hij een Belgisch vriendinnetje heeft gehad zonder met haar te zijn gehuwd. Ter zitting licht verzoeker toe dat hij zijn vrije tijd in België besteedt met uitgaan, naar een feestje gaan en voetbal spelen en hier zowel Afghaanse als Belgische vrienden heeft en zich bijgevolg de Belgische cultuur al eigen heeft gemaakt.

Gelet op het profiel van de personen die de neergelegde stukken hebben opgesteld, met name personen die bij verzoekers ontwikkeling sedert zijn aankomst en de laatste jaren in België nauw betrokken waren, alsook het feit dat deze stukken een zekere tijdsspanne overbruggen en verschillende omstandigheden toelichten, kan hieraan een zekere bewijswaarde worden toegekend.

Deze stukken schetsen de integratie van verzoeker in België, geven aan dat hij heel goed is ingeburgerd in de Belgische samenleving, dat hij in zeer korte tijd het Nederlands zeer goed heeft aangeleerd en dat hij blijk heeft gegeven van verlangen en enthousiasme om zich open te stellen voor de Belgische samenleving.

Verzoeker was voor zijn vertrek in 2015 uit Afghanistan al meerderjarig en bijgevolg gevormd naar de Afghaanse gebruiken, waarden en normen, doch was nog steeds een jonge man van negentien à twintig jaar toen hij in België toekwam.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier en de verklaringen van verzoeker blijkt dat significante personen in zijn leven hier in België zijn waarden en visies hebben beïnvloed en deze verder hebben ontwikkeld, en dit reeds meer dan zeven jaar.

De bijgebrachte documenten en de afgelegde verklaringen ter zitting geven samen blijk van een goede en doorgedreven integratie van verzoeker in de Belgische samenleving. Uit dit alles blijkt dat verzoeker reeds geruime tijd in België onderwijs volgde en werkte en al die tijd is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Zo hieruit als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, werk en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge volwassen man en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen in belangrijke mate verhoogt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

De omstandigheid dat er onduidelijkheid blijft bestaan over verzoekers regio van herkomst in Afghanistan doet hier geen afbreuk aan. Ongeacht waar in Afghanistan verzoeker voor zijn komst naar België verbleef, blijven voorgaande vaststellingen overeind.

Ook kan in deze evenwel niet worden uitgesloten dat hem een verwestering zal worden toegeschreven. Er kan immers geen abstractie worden gemaakt van het gegeven dat verzoeker meer dan 7 jaar in België verblijft. Gezien de zeer traditionele interpretatie van de geloofsleer door de taliban en ISKP is het niet onredelijk te besluiten dat er wordt van uitgegaan dat verzoeker niet langer conform de islamitische geloofsleer handelt en minstens als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer.

Hoewel uit de EUAA Guidance nota inzake Afghanistan blijkt dat de regio van herkomst een risicobepalende factor kan zijn, sluit dit niet uit dat in bepaalde gevallen het gebrek aan een duidelijk zicht op de regio van herkomst en levensomstandigheden niet opweegt tegen andere risicobepalende factoren die in een individueel geval aanwezig kunnen zijn, *quod in casu*.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie.

Gelet op het geheel van elementen die betrekking hebben op zijn specifieke en individuele omstandigheden, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat hij, in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst in de negatieve aandacht van talibanleden en -aanhangers riskeert te komen en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

Bij de beoordeling van verzoekers vrees moet rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht. De Raad benadrukt in deze de informatie dat personen, die als 'verwesterd' worden beschouwd het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, met name verzoekers profiel, individuele omstandigheden en specifieke persoonlijke situatie, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het talibanregime, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA Country Guidance (p. 137) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

De Raad stelt dan ook vast dat in hoofde van verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging kan worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat verzoeker *in casu* wel degelijk nieuwe elementen heeft bijgebracht, die de kans op internationale bescherming aanzienlijk verhogen. Aangezien de partijen middels de neergelegde procedurestukken – waarop de Raad, gelet op de devolutieve werking van het beroep, vermag acht te slaan – voldoende elementen hebben aangedragen om de Raad toe te laten de beschermingsnood van verzoeker ten gronde te beoordelen en beide partijen ter terechtzitting in de mogelijkheid waren om aangaande deze neergelegde stukken bezwaren of argumenten te formuleren, dient huidig verzoek niet opnieuw te worden overgezonden aan de commissaris-generaal voor bijkomend onderzoek.

In acht genomen wat voorafgaat, wordt de verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF